

KREWNIK (5) *sb m*

N sg krewnik (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. Człowiek, w którym krew bierze przewagę nad innymi składnikami organicznymi i wywiera decydujący wpływ na jego strukturę fizyczną i psychiczną, *sangwinik* (3) : Bo śnádnie Koleriká poznasz y po sierści/ bo śie vrodzi czarno/ Melánkolik lińowáto/ Flegmátyk bládo/ Krewnik z biálá rumiáno. *RejZwierc 6v, 3v, 6v.*

2. [*bot. Sanguisorba minor Scop., krwiściąg mniejszy i Sanguisorba officinalis L., krwiściąg lekarski; byliny z rodziny różowatych (Rosaceae), tamujące krew, stosowane w leczeniu; pimpinella (Italica a. sanguinaria), sanguisorba Cn: SANGVISORBA Pimpinella Pratenlis Czarnogłów TO źiółko ieśt podobné Biedrzeńcowi Włofkiému/ które zową Włofzy Pimpinellam, á zową ie Krewnik z Láćińńkiego Sanguiforba, iż mocno krew záftánawia wźzeláką: [...] dla tego zową po Polńku niektórzy/ Páńny Máryiéy Róža UrzędowHerb 274b (Linde).]*

Synonimu: 2. »roža panny Maryjej«, »sowia strzała«.

Cf **KREWNIK, KRWISTY**

AKtt